

Ur artikeln:

“Skådespeleriet är lysande. Med tanke på att han håller monolog i nästan en timme är det smått osannolikt hur mycket kropp Alexander Lindman använder. Jag får nästan en känsla av att han får mer sagt med kroppsspråket än med orden.

Hela hans rörelseschema med det ryckiga och knyckiga, det osäkra som så lätt slår över i aggressivt våld är genuint in i minsta vibrerande gest. Det är teater på riktigt.”

<http://www.allehanda.se/kultur/kristoffer-berglunds-regidebut-blev-en-succe-berorande-akta-och-trovardigt-rakt-igenom>

Kristoffer Berglunds regidebut blev en succé: "Berörande, äkta och trovärdigt rakt igenom"

+

Läs senare

217 delningar [Dela på facebook](#) [Dela på twitter](#)

Premiären av Kristoffer Berglunds regidebut "Drömmen om Marbella" blev en succé. "Berörande, äkta och trovärdigt rakt igenom" skriver Gregor Flakierski i sin recension.

Bild: Lia Jacobi

Narkotika är en oerhört destruktiv kraft i samhället. Många

missbrukare lever i djup men ofta dold misär, och vägen tillbaka är lång och svår. Inte sällan slutar det med ond bråd död, med överdos, hämnd för en obetald skuld eller en blodig gänguppgörelse.

Var och en som någon gång på något sätt har kommit i kontakt med denna brutala värld kan inte låta bli att ställa frågan varför människor hamnar i detta elände och vad är det för mekanismer som håller dem kvar.

Det finns förstås inga enkla svar.

Ett fruktbart sätt att närma sig frågan är att berätta ett individuellt människoöde, och det är den väg som Kristoffer Berglund väljer i sin dramatiska debut *Drömmen om Marbella*, som han också regisserar.

Bild: Lia Jacobi

Publiken sitter i en cirkel runt scenen, och det är åskådarna som utgör scenografin. Det är förvisso inget originellt grepp, men här tjänar det inte som något sceniskt knep utan fungerar synnerligen effektivt som en del av pjäsen.

Grabben som står framför oss är verklig, vi kan inte låtsas att vi inte ser och hör, när han sätter sig mitt ibland oss kan vi inte längre betrakta honom som bara en fränstötande pundare, ett avvikande monster, utan som någon av oss, ett barn, ett syskon, en kompis.

Pjäsen har en enda roll, och det är missbrukaren Niklas, spelad av Alexander Lindman. Under en 50 minuter lång monolog berättar han Niklas levnadshistoria. De första drogerna, hur allting accelererar, hur han dras allt djupare in i misären, sveken – egna och andras, bortförklaringarna och förnekelsen, drömmen som förvandlas till en mardröm, och den långa marschen genom själlösa landskap av socialbyråkrati.

Det är berörande, äkta och trovärdigt rakt genom.

Och helt utan pekpinningar. Inte för att det saknas bad guys och good guys, mest förekommer bad guys, men ingen utmålas som syndabock, ingen är den som bär skulden, i varje fall hela skulden.

Och det finns förstås inte heller någon frälsare. Man kan bara frälsa sig själv, det är kanske därför det är så oändligt svårt.

Bild: Lia Jacobi

Skådespeleriet är lysande. Med tanke på att han håller monolog i nästan en timme är det smått osannolikt hur mycket kropp Alexander Lindman använder. Jag får nästan en känsla av att han får mer sagt med kroppsspråket än med orden.

Hela hans rörelseschema med det ryckiga och knyckiga, det osäkra som så lätt slår över i aggressivt våld är genuint in i minsta vibrerande gest. Det är teater på riktigt.

Någon happy end blir det så klart inte. Men det slutar ändå med en försiktig öppning, det finns trots allt vägar ut.

"Hej, jag heter Niklas och jag är narkoman." Hej Niklas.

Gregor Flakierski

* * *

Fakta:

Teater: Drömmen om Marbella

Producent: Teater Västernorrland

Manus/Regi: Kristoffer Berglund

Scenografi/Kostym: Anna Olofsson

Musik: Jukka Rintamäki

Medverkande: Alexander Lindman

* * *

Läs också: [Kristoffer Berglund debuterar som regissör på hemmaplan](#)

Läs mer: [Kristoffer Berglund, multiaktuell som skådespelare, regissör och filmkonsulent](#)

Läs mer: [Kristoffer Berglunds stora höst](#)

Gregor Flakierski

0611-55 48 00

taredaktion@allehanda.se